

Mt 13, 24-30: Erezijų metas – palyginimas apie rauges

Ižanga	^{24a} Jis pateikė jiems kitą palyginimą: Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων, – Kitą pavyzdį pateikė jiems kalbėdamas:	
Pasakojimas	<i>Lauko šeimininkas pasėja kviečius</i>	^{24b} "Dangaus karalystė panaši į žmogų, kuris pasėjo savo dirvoje gerą sėklą. Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. – Panašiai įvyko karalystė dangų žmogui pasėjusiam gerą sėklą lauke jo.
		²⁵ Žmonėms bemiegant, atėjo jo <u>priešas</u>, pasėjo kviečiuose <u>raugių</u> ir nuėjo sau. ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν. – O (kai miegojo) žmonės, atėjo jo <u>priešas</u>¹ ir prisėjo <u>svidrių</u>² į vidurį kviečio³ ir pasišalino.
		³ σίτος – kvietys, -ai (vėliau bendrai naudojo: javas, -ai; grūdas, -ai).
	<i>Priešas pasėja rauges</i>	¹ Priešas: Mt 13, 39: Jas pasėjęs <u>priešas</u> - velnias. Pjūtis - tai pasaulio pabaiga, o pjovėjai - angelai. 1 Kor 15, 26: Kaip paskutinis <u>priešas</u> bus sunaikinta mirtis. Jok 4, 4: Jūs svetimautojai! Argi nežinote, kad draugystė su pasauliu yra priešinga draugystei su Dievu? Taigi kas nori būti pasaulio bičiulis, tas tampa <u>Dievo priešū</u>. Jok 4, 4: μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἐχθρα τοῦ θεοῦ ἐστίν; ὅς ἐάν οὖν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. – svetimautojai, ne žinojote, kad pasaulio meilė yra Dievo <u>priešas</u>; Vis dėlto jeigu kuris norėtų būti pasaulio draugu, tampa Dievo <u>priešu</u>. ² Raugės: Raugė – [DLKŽ] <i>bot.</i> gvazdikinių šeimos javų piktžolė, nuodingomis sėklomis (gr. <i>agrostemma</i>). ζιζάνιον [NT x8: Mt x8] – sir. <i>zizone</i>, Talmude aram. זִזְנִין arba זִזְנִין (zəvānīn arba zūnīn); tokia pati žodžio šaknis kaip ir „šėtonas“ ir turi „pasipriešinimo“ arba „skaldymo“ idėją. Siūlomi vertiniai: raugė, svidrė, piktžolė, zizanija. Lietuviškuose augalų žinynuose šis augalas vadinamas „nelabąja svidre“. Tai nuodinga vasarojaus piktžolė lot. <i>lolium temulentum</i> (girtuoklinė svidrė). Vakarų Europos šalių botanikai šį augalą vadina „klaidingu kviečiu“, arba <i>zizanija</i>. Tai giminingas kviečiui, galimai iš kviečio kilęs augalas, panašus į savo pirmtaką, tačiau dėl tam tikrų aplinkos sąlygų sulaukėjęs, arba mutavęs, ir taip tapęs ne maistu, o nuodu. Tik išdygusi svidrė yra labai panaši į kvietį – sunkiai atskiriama ir tik vėliau, kai paauga, atsiranda skiriamieji požymiai. <i>Zizanija</i>, tiksliau svidrė yra labai nuodingas psichotropiniu veikimu pasižymintis augalas, sukeliantis pradžioje girtumą, o vėliau ir mirtį.

	<i>Išauga kviečiai ir raugės</i>	²⁶ Kai želmuo paūgėjo ir išplaukėjo, pasirodė ir raugės. ὄτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. – Kai gi sudygo želmuo ir vaisių subrandino, tada pasirodė ir svidrės.
	<i>I Dialogas: raugės – priešo veikimo padarinys</i>	²⁷ Šeimininko tarnai atėjo ir klausė: 'Šeimininke, argi ne gerą sėklą pasėjai savo lauke? Iš kurgi atsirado raugių?' προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότης εἶπον αὐτῷ, Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; – Atėję gi vergai namo_valdytojo pasakė jam: Viešpatie, ar_ne gerą sėklą pasėjai savo dirvoje? Iš_kur taigi turi svidrių?
Dialogas		^{28a} Jis atsakė: 'Tai padarė mano <u>priešas</u>.' ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. – Jis gi pasakė jiems: Priešiškas žmogus tai padarė.
	<i>II Dialogas: derliaus metu surinkti kviečius ir rauges į atitinkamą vietą</i>	^{28b} Tarnai pasisiūlė: 'Jei nori, mes eisime ir jas išravėsime.' οἱ δὲ δοῦλοι λέγουσιν αὐτῷ, Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; – O vergai sako jam: Nori taigi nuėję išrinktume jas? ²⁹ Jis atsakė: 'Ne, kad kartais ravėdami rauges, neišrautumėte su jomis ir kviečių.' ὁ δὲ φησιν, Οὐ, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. – Jis gi sako: Ne, kad_ne rinkdami svidres (ne)_išrautumėte kartu (su)_jomis kvietį. ³⁰ Palikite abejus augti iki pjūties. Pjūties metu aš pasakysiu pjovėjams: 'Pirmiau išrinkite rauges ir suriškite į pėdelius sudeginti, o kviečius sukraukite į mano kluoną.' ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρα ἕως τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς, Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. – Palikite kartu_augti abejus iki pjūties. Ir metu pjūties pasakysiu pjovėjams: Surinkite pirmiausia svidres ir suriškite jas į pėdelius (kad_sudegtų) jos, o kvietį surinkite į klojimą mano.